

BIULETYN INFORMACYJNY
BRACTWO KAPLAŃSKIE ŚW. PIUSA X
Przeorat pw. Niepokalanego Serca NMP
w Gdyni
Porządek nabożeństw
Sierpień A. D. 2022

Maryja wskazuje nam cel

Drodzy Wierni, w połowie sierpnia jest dzień, który powinien być wielką radością dla wszystkich dzieci, czcicieli i sług Maryi. Tego dnia obchodzimy liturgicznie pamiątkę wielkiego przywileju Niepokalanej jakim jest Wniebowzięcie. Nasza Pani, po zakończeniu swej ziemskiej wędrówki, z duszą i ciałem została przez Trójcę Przenajświętszą wzięta do nieba, odbierając w ten sposób od Boga nagrodę za swą wierną służbę.

Matka Boża, wzięta z duszą i ciałem do chwały niebieskiej, przypomina nam z całą mocą, że nasze stałe mieszkanie nie jest tutaj, na ziemi, lecz w niebie, gdzie, idąc za swoim Synem, poprzedziła nas Maryja w pełni swojej osoby. Ta myśl dominuje w liturgii: „*Wszechmogący, wieczny Boże – modlimy się w kolekcie Mszy św. z 15 sierpnia – Ty wzięłeś do niebieskiej chwały ciało i duszę Niepokalanej*

Dziewicy Maryi, Matki Twego Syna; spraw, prosimy Cię, abyśmy zwracając się nieustannie ku sprawom niebieskim wysłużyli sobie udział w Jej chwale”.

Tak, uroczystość Wniebowzięcia jest dla nas jednoznacznym wezwaniem: „*abyśmy [żyli na ziemi] zwracając się nieustannie ku sprawom niebieskim*”, a nie tak, jakby nieba w ogóle nie było, a nasze bytowanie na ziemi miało trwać bez końca. Kto zapomina o niebie, ten oddaje się w niewolę sprawom ziemskim. A przecież zarówno dusza nasza jest stworzona dla nieba, jak również i ciało, które po zmartwychwstaniu, o ile Bóg pozwoli, będzie przyjęte do przybytków niebieskich i dopuszczone do uczestnictwa w chwale zbawienia. W wieczności Bóg chce obdarzyć szczęściem całe nasze człowieczeństwo, a więc nie tylko nasze dusze, ale i ciała. Błogosławione ciała, które za swoimi duszami, w dniu powszechnego zmartwychwstania ciał, trafią do nieba. Ten dzień nastąpi dopiero na końcu czasów, ale wniebowzięcie Maryi jest jego przepiękną zapowiedzią. Nasza Matka została wzięta przez Boga do nieba z duszą i ciałem, które na ziemi nie uległo jakimkolwiek rozkładowi; nie zostało złożone w grobie, zostało wzięte do nieba. Ta udzielona Maryi przez Boga łaska jest ściśle związana z Jej życiem, ofiarą i miłością. Ona cała była czysta i święta, a ciała Jej nie dotknął nigdy nawet cień zła; zawsze było ono świątynią wyłącznie Ducha Świętego, zaś łono dziewicze Maryi niepokalanym przybytkiem Syna Bożego.

Myśląc o wniebowzięciu Maryi można i należy uświadomić sobie potrzebę podniesienia swego życia, swych uczuć, swych pragnień z nizin ziemi ku wyżynom nieba. „*O Matko Boga i ludzi – woła Pius XII w swojej przepięknej modlitwie do Najświętszej Maryi Panny Wniebowziętej – pokornie Cię błagamy o oczyszczenie zmysłów naszych, byśmy potrafili już tu na ziemi kosztować Boga, i tylko Boga samego, w piękności Jego stworzeń*”.

Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny wskazuje nam drogę naszego postępu duchowego. Polega on na oderwaniu od ziemi, dążeniu do Boga i możliwie jak największym zjednoczeniu się z Bogiem. Ale ów

postęp nie może dokonywać się z uszczerbkiem dla pełnienia obowiązków naszego stanu. Inne one są dla zakonnika czy zakonnicy, a inne dla męża-ojca, żony-matki. Wierni świeccy najbardziej zbliżają się do nieba, gdy ich religijność dopomaga im w ofiarnej służbie rodzinom. Kto chciałby usprawiedliwić zaniedbywanie swych obowiązków stanu własną religijnością, ten jest na fałszywej drodze! Pełna łaski, oderwana od ziemi, zapatrzona w niebo Matka Boża doskonale pełniła swe obowiązki w nazaretańskim domu. Jezus i św. Józef nigdy nie musieli czekać na ciepłą strawę dlatego, że Maryja była pochłonięta modlitwą i nie miała czasu zająć się kuchnią! Niepokalana nie tylko wolna była od najmniejszego cienia grzechu, lecz także od choćby najmniejszego przywiązania do rzeczy ziemskich, a mimo to twardo chodziła po ziemi. Pierwszym warunkiem, aby dojść do Boga jest właśnie całkowita czystość, owoc zupełnego oderwania. Matka Boża, która żyła naszym ziemskim życiem w całkowitym oderwaniu od wszelkich rzeczy stworzonych, uczy nas nie ulegać urokowi stworzeń, lecz żyć wśród nich, zajmować się nimi z wielką miłością, ale nigdy nie przywiązywać do nich serca, nigdy nie szukać w nich nieuporządkowanego zadowolenia, które oddziela od Boga.

Powtórzmy, oderwanie od rzeczy tego świata, nieprzywiązywanie się do nich nie oznacza zaniedbania spraw ważnych, obowiązków stanu; również tych, które dotyczą spraw materialnych i całkowicie przyziemnych, a nawet tych banalnych, z których najczęściej składa się nasze życie. Trzeba tu na ziemi robić to, co jest naszym obowiązkiem, ale należy robić to z myślą o niebie. Maryja między innymi dlatego jest dla nas takim doskonałym wzorem, że uczy nas bardzo praktycznych cnót. Uczy nas mianowicie nie bujania w obłokach, nie pragnienia słodkich przeżyć i wrażeń w relacji z Bogiem, lecz służby Bożej. Maryja jest wzorem spełniania konkretnych obowiązków nie ze względu na egoizm, własne zadowolenie czy własną korzyść, ale dlatego, że jest **to wolą Bożą!** Maryja całym swym życiem, każdą decyzją mówiła Bogu: „*Oto ja służebnica Pańska!*”. Służba Bogu, pełnienie Jego woli – oto najprostsza droga do nieba. To jest powinnością chrześcijanina:

realizacja woli Bożej w codziennym życiu, rozpoznanie jej i wypełnienie w takich okolicznościach, jakie Opatrzność na nas zsyła. Tak żyła na ziemi Maryja! Tak i my starajmy się żyć! Podejmując swe decyzje i dokonując swych wyborów, czynmy to zawsze tak, abyśmy się przed Bogiem wstydzić nie musieli!

Maryja nie szukała samej siebie, nie parła do realizacji swych zamiarów, zaspokojenia swych ambicji... Dlatego potrafiła z miłości do Boga kochać stworzenia w pełni harmonijny sposób. Miłowała bliźnich, gdyż miłowała Boga, a wszystko miłowała w Bogu. Dowiedziawszy się, że krewna jej, Elżbieta jest w potrzebie, od razu udała się do niej z pomocą. Podczas godów w Kanie galilejskiej dostrzegła duży kłopot młodej pary, której dla gości zabrakło wina. Zwróciła się, jak wiemy, do Syna swego o pomoc.

Jej całkowite zjednoczenie z Bogiem, oderwanie do rzeczy tego świata, nie tylko nie utrudniało praktyki miłości bliźniego, ale dawało sposobność do jej praktykowania. Podobnie jest z obowiązkami stanu czy innymi naszymi powinnościami. Oderwanie swego serca od tego, co przemija, szukanie nie siebie lecz Bożej woli – to właśnie pomaga w dokładnym i wiernym pełnieniu tego, co do nas – katolików należy.

Matka Boża Wniebowzięta mówi nam więc o dążeniu do nieba, do Boga. Nie wystarcza oczyścić serce z wszelkiego grzechu i przywiązania, lecz trzeba równocześnie skierować je ku Bogu i dążyć do Niego ze wszystkich sił. *„Panie – każe nam Kościół prosić w Sekrecie ze Mszy św. z 15 sierpnia – za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Panny Wniebowziętej niechaj serca nasze, rozplomienione ogniem miłości, stale dążą do Ciebie”*. Nasze życie ziemskie ma wartość dla życia wiecznego o tyle, o ile jest dążeniem do Boga i ciągłym poszukiwaniem Go, nieustannym staraniem, by zachować stan łaski uświęcającej. Kiedy to staranie słabnie, zmniejsza się również wartość nadprzyrodzona naszego istnienia.

Maryja została wziętą do nieba, albowiem jest Matką Boga, a Jej Macierzyństwo – największy przywilej, podstawa i przyczyna wszystkich innych – świadczy szczególnie o ścisłym zjednoczeniu z

Bogiem. O tym zjednoczeniu świadczy również fakt wyniesienia Maryi do zjednoczenia uszczęśliwiającego w niebie.

Niech Maryja Wniebowzięta utwierdzi nas w tej wielkiej i słodkiej prawdzie, że zostaliśmy stworzeni i wezwani do zjednoczenia z Bogiem. Matka Boża sama podaje nam swoją rękę matczyną, aby nas prowadzić do osiągnięcia tak wzniosłego ideału. Z oczyma utkwionymi w Nią będzie nam łatwiej postępować naprzód po drogach i drózkach codziennego życia. Uznajmy w Niej swoją Przewodniczkę, Wspomożycielkę i Poczyszycielkę, a zwyciężymy w każdej walce i wytrwamy we wszystkich trudnościach.

Z błogosławieństwem kapłańskim,

ks. Krzysztof Gołębiowski

* * *

AKTUALNOŚCI

* **Nauki stanowe, katechezy oraz pogadanki apologetyczne**

W okresie wakacyjnym (lipiec-sierpień) nie będzie nauk stanowych, katechez i pogadań apologetycznych, również nie będzie niedzielnej katechezy. Te formy apostołstwa zostaną wznowione we wrześniu.

* **Czytanie z *Brewiarza rzymskiego*,**

(homilia św. Roberta Bellarmina, bpa *O siedmiu słowach Chrystusa na krzyżu, rozdz. 12*)

Brzemie i jarzmo od Pana na świętego Jana włożone, aby o Przenajświętszej Pannie i Matce miał pieczę i staranie, było zaprawdę jarzmem słodkim i brzemieniem lekkim. Bo któżby nie rad był mieszkał z oną Matką, która Słowo wcielone dziewięć miesięcy w żywocie swym nosiła i z Nim całe trzydzieści lat nabożnie bardzo i mile przemieszkiwała? Któżby nie zazdrościł umiłowanemu uczniowi Pańskiemu, kiedy w niebytności Syna Bożego obecność otrzymał Matki Bożej? Ale zdaje mi się, że możemy i my od łaskawości Słowa dla nas wcielonego i z wielkiej ku nam miłości Ukrzyżowanego uprosić, żeby i nam rzekł: Oto Matka twoja!, a Matce swojej za nami: Oto Syn Twój!

Nie jest skąpy Pan dobrotliwy w udzielaniu darów swoich. Tylko z naszej strony potrzeba, abyśmy z wiarą i ufnością, i sercem nie obłudnym,

ale szczerem a prostym przystępowali do tronu łaski Jego. Jeśli nas chciał mieć współdziedzicami Królestwa Ojca swego, to zaiste nie odrzuci nas, jeśli zapagniemy być współdziedzicami miłości Matki Jego. A i Pannie najmilszej nie będzie przykro mieć tak wielu synów, gdyż macierzyńskie Jej łono jest bardzo obszerne. A jakże pragnie ta Matka, ażeby wszyscy, których Syn Jej tak drogą Krwią i tak drogą śmiercią swoją odkupił, nie zginęli. Zbliźmy się więc z ufnością do tronu łaski Chrystusowej, a z pokorą i ze łzami prosimy, żeby o każdym z nas rzekł Matce swojej: Oto Syn Twój, i każdemu z nas o Matce swojej: Oto Matka twoja!

* * *

KRYZYS W KOŚCIELE OKIEM WYTRAWNEGO TEOLOGA

(ciąg dalszy rozważań na temat kryzysu w Kościele
według ks. Mateusza Gaudrona FSSPX)

Kto naucza, że Msza jest ofiarą i ucztą?

Msza św. w swej istocie nie jest ani ucztą, ani ofiarą z ucztą, ale tylko ofiarą. Komunia święta, którą wszelako można by nazwać ucztą, jest owocem tej ofiary, ale nie należy do jej istoty.

Uzasadnienie ofiarnego charakteru Mszy widzieliśmy już wyżej. W tekstach Soboru Trydenckiego nie ma mowy o tym, iżby Msza była dodatkowo ucztą. Teza, jakoby Msza św. była równocześnie ofiarą i ucztą została wyraźnie potępiona przez Piusa XII: „Zbaczają zatem z drogi prawdy ci, którzy nie chcą celebrować, jeśli lud chrześcijański nie przystępuje do Stołu Pańskiego; a jeszcze więcej błędą ci, którzy dla udowodnienia bezwzględnej konieczności uczestnictwa wiernych wraz z kapłanem w biesiadzie eucharystycznej twierdzą sofistycznie, że idzie tu **nie o samą ofiarę tylko, ale o ofiarę i ucztę** braterskiej społeczności, i ze wspólnie przyjętej Komunii świętej czynią punkt szczytowy całego nabożeństwa. Otóż raz jeszcze trzeba zwrócić uwagę, że Ofiara Eucharystyczna z natury swej jest bezkrwawym ofiarowaniem Bożej żertwy, widocznym w sposób mistyczny w rozdzieleniu Świętych Postaci i w złożeniu ich w daninie Ojcu Przedwiecznemu. Natomiast Komunia św. należy do uzupełnienia ofiary i do uczestnictwa w Najświętszym Sakramencie. Jeśli jest wprost nieodzowna dla celebrującego kapłana, to wiernym tylko usilnie ją się zaleca”

Dlatego Kościół uczynił obowiązkiem niedzielne uczestnictwo we Mszy świętej, ale nie coniedzielną Komunię św. Gdyby Msza św. była istotnie ucztą, obecni na niej musieliby koniecznie przyjmować Komunię świętą, gdyż kto nic nie je podczas uczty, ten nie bierze w niej udziału! Natomiast Sobór Trydencki określił: „Kto mówi, że Msze, w których tylko kapłan przyjmuje sakramentalnie Komunię św., są niedozwolone i dlatego należy je zlikwidować – niech będzie wyklęty”.

W gruncie rzeczy cały obrządek Mszy opiera się charakterowi uczty, gdyż co to za uczta, przy której, po tak wielu rytualnych czynnościach, dostaje się tak niewielką potrawę? Gdyby Msza była ucztą, mieliby rację ci, co chcą przekształcić Mszę świętą w prawdziwe jedzenie.

KALENDARZ LITURGICZNY na sierpień A. D. 2022

1 pn.	dzień ferialny, 4 kl., wsp. Siedmiu Braci Machabejskich, Męczenników
2 wt.	Św. Alfonsa Marii Liguori, Biskupa, Wyznawcy i Doktora Kościoła, 3 kl., wsp. św. Stefana I, Papieża i Męczennika
3 śr.	dzień ferialny, 4 kl.
4 czw.	Św. Dominika, Wyznawcy, 3 kl., <i>Pierwszy czwartek miesiąca ku czci Pana naszego Jezusa Chrystusa, Najwyższego Kapłana, modlitwa za kapłanów i o powołania kapłańskie</i>
5 pt.	Rocznica konsekracji Bazyliki Najświętszej Maryi Panny Śnieżnej, 3 kl., <i>Pierwszy piątek miesiąca ku czci Najśw. Serca Jezusa</i>
6 sob.	Przemienienie Pańskie, 2 kl., wsp. śś. Sykstusa II, Papieża, Felicysyma i Agapita, Męczenników, <i>Pierwsza sobota miesiąca ku czci Niepokalanego Serca N.M.P.</i>
-
7 niedz.	9. Niedziela po Zesłaniu Ducha Świętego, 2 kl.
8 pn.	Św. Jana Marii Vianneya, Wyznawcy, 3 kl., wsp. śś. Cyriaka, Larga i Szmaragda, Męczenników
9 wt.	Wigilia św. Wawrzyńca, Męczennika, 3 kl., wsp. św. Romana, Męczennika
10 śr.	Św. Wawrzyńca, Męczennika, 2 kl. (P.P. W diec. pelplińskiej: Św. Wawrzyńca, Męczennika, Głównego Patrona diecezji, 1 kl.)
11 czw.	dzień ferialny, 4 kl., wsp. św. Tyburejusza, Męczennika oraz św. Zuzanny, Dziewicy i Męczennicy (P.P. W diec. warmińskiej: Najśw. Maryi Panny Świętolipskiej, 3 kl.)

- 12 pt. Św. Klary, Dziewicy, 3 kl.
 13 sob. Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny w sobotę, 4 kl., wsp. śś. Hipolita i Kasjana, Męczenników

14 niedz. 10. Niedziela po Zesłaniu Ducha Świętego, 2 kl.

- 15 pn. **Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny, 1 kl.**
 16 wt. Św. Joachima, Ojca Najświętszej Maryi Panny, 2 kl.
 17 śr. Św. Jacka, Wyznawcy, 3 kl. (P.P. W diec. pelplińskiej: Św. Jacka, Wyznawcy, Drugiego Patrona diecezji, 2 kl.)
 18 czw. dzień ferialny, 4 kl., wsp. św. Agapita, Męczennika
 19 pt. Św. Jana Eudesa, Wyznawcy, 3 kl.
 20 sob. Św. Bernarda, Opata i Doktora Kościoła, 3 kl.

21 niedz. 11. Niedziela po Zesłaniu Ducha Świętego, 2 kl.

- 22 pn. Uroczystość Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny, 2 kl., wsp. śś. Tymoteusza, Hipolita i Symforiana, Męczenników [**Święto tytułu (odpust) kościoła Bractwa w Gdyni, 1 kl.**]
 22 wt. Św. Filipa Benicjusza, Wyznawcy, 3 kl.
 24 śr. Św. Bartłomieja, Apostoła, 2 kl.
 25 czw. Św. Ludwika, Króla i Wyznawcy, 3 kl.
 26 pt. **P.P. Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej, 1 kl.**
 27 sob. Św. Józefa Kalasantego, Wyznawcy, 3 kl.

28 niedz. 12. Niedziela po Zesłaniu Ducha Świętego, 2 kl.

- 29 pn. Ścięcie św. Jana Chrzciciela, 3 kl., wsp. św. Sabiny, Męczennicy
 30 wt. Św. Róży z Limy, Dziewicy, 3 kl., wsp. śś. Feliksa i Adaukta, Męczenników
 31 śr. Św. Rajmunda Nonnata, Wyznawcy, 3 kl.

Porządek Mszy św. w naszym kościele przeoratomym na kolejne tygodnie podawany będzie w kruchcie kościoła oraz można go będzie znaleźć w internecie:

na stronie gdyńskiego przeoratu: <https://gdynia.fsspx.pl>

na facebooku: <https://www.facebook.com/FSSPXGdynia>